

NORSK LOVTIDENDE

Utgitt efter offentlig foranstaltning ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 22.	Utgitt 9 juni.	1928
---------	----------------	------

Skrivelse fra Socialdepartementet, hvori meddeles at 2 juni. departementet ifølge bemyndigelse, gitt ved kongelig resolusjon av 25 april 1924 i henhold til lov nr. 5 av 25 juli 1913 har stadfestet den av herredsstyret for Sør-Vågsøy herred, Sogn og Fjordane fylke, i møte den 25 mai 1928 fastsatte vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder i Måløy bygnings- og brandkommune som gjeldende inntil videre fra og med 1 juli 1928 å regne.

Vedtekten er sålydende:

§ 1. Nærværende lukningsvedtekt omfatter kjøbmenns, frihandlernes, bakeres samt håndverkeres utsalgssteder. Undtatt fra vedtekten er salg av kull, petroleum i fatevis, smøreolje samt motor- og maskinrekvisita. Undtagelsen for disse varer gjelder dog kun forsåvidt salget foregår fra særskilt avgrenset utsalgssted, kfr. for øvrig søn- og helligdagslovgivningen samt for julaften lov av 14 juli 1897.

§ 2. Utsalgsstedene som er nevnt i § 1 første ledd skal holdes lukket på alle hverdager i tiden fra og med 1 juni til og med 31 august kl. 7 em. og i tiden fra og med 1 september til og med 31 mai kl. 8 em.

§ 3. På søn- og helligdager holdes alle utsalgssteder lukket. Dog kan på disse dager utsalgssteder, hvorfra kun selges aviser, tidsskrifter og skrivesaker holdes åpne fra kl. 12 middag til 2 em. og en time om aftenen efter hurtigrutens ankomst nordfra.

§ 4. Den 17 mai holdes alle utsalgssteder lukket fra kl. 11 form. til kl. 5 em. når dagen faller på en hverdag.

§ 5. Nyttårs- påske-, og pinseaften lukkes kl. 6 em.

§ 6. Undtatt fra vedtekten er alle hverdager i tiden fra og med 15 desember til og med julaften. Når julaften faller på en hverdag, lukkes kl. 6 em. Jfr. lov av 14 juli 1897.

§ 7. Efter lukningstid må kunder ikke innlates, derimot er det tillatt å ekspedere kunder som er kommet inn før lukningstid.

§ 8. Overtredelse av denne vedtekt straffes efter straffelovens § 339,2.

6 juni. **Skrivelse** fra Arbeidsdepartementet.

I medhold av lov av 20 februar 1926 om motorvogner, § 19, annet ledd, opheves herved den ved Regjeringens resolusjon av 14 oktober 1913 fastsatte innskrenkning i den frie motorvognkjøring på hovedveistrekningen Evanger—Voss grense i Evanger herred, Hordaland fylke.

Denne bestemmelse trer i kraft straks.

7 juni. **Skrivelse** fra Socialdepartementet, hvori meddeles at departementet ifølge bemyndigelse, gitt ved kongelig resolusjon av 25 april 1924, i henhold til lov nr. 5 av 25 juli 1913 har stadfestet Narvik bystyres beslutning i møte den 23 april og 21 mai 1928 om forandring i § 1 i vedtekten angående lukningstid for utsalgssteder i Narvik. Nevnte § blir etter forandringene sålydende:

«Utsalgssteder hvor salg av varer foregår, skal med de nedenfor angitte undtagelser holdes lukket fra kl. 7 aften til kl. 8 morgen.

I månedene juli og august lukkes disse utsalgssteder lørdager kl. 5 eftermiddag.»

Forandringen trer i kraft fra og med 1 juli 1928 å regne.

7 juni. **Skrivelse** fra Arbeidsdepartementet, hvorved i henhold til lov av 20 februar 1926 om motorvogner § 19, 2net ledd, bestemmes følgende som gjeldende inntil videre:

Under teleløsning og ellers når føreforholdene gjør det nødvendig kan motorvognkjøring forbydes på hovedveiene i Hordaland fylke.

Undtatt fra forbudet er hovedveien Bergen—Nesttun.

Forbudet gjelder heller ikke uopsettelige tjenestereiser som foretas av offentlige tjenestemenn, læger, dyrlæger og jordmødre samt transport av syke som trenger hurtig hjelp.

Bestemmelse om når og i hvilken utstrekning forbudet skal iverksettes, treffes av lensmannen (veitilsynsmannen) efter bemyndigelse av overingeniøren for veivesenet.

Disse bestemmelser trer i kraft straks.

8 juni. **Lov** om kommunal renholdsavgift.

Nr. 1.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 21 mai 1928 sålydende:

§ 1. I kommune som har innført kommunalt renhold, kan det ved almindelig forskrift i henhold til lov om sundhetskommisjoner m. v. av 16 mai 1860 § 4, jfr. § 11 bestemmes at gårdeierne skal være pliktige til å la tønning av privet og

søppelbeholdere besørge av kommunens renholdsverk og her- 8 juni.
for betale en avgift som fastsettes av kommunestyret med ved- Nr. 1.
kommende departements approbasjon. Helserådet kan dog
frita gårdeiere fra plikten, når forholdene i det enkelte til-
felle taler for det.

§ 2. Renholdsavgift som er pålagt i henhold til § 1, kan
inndrives ved utpantning og har samme pantesikkerhet i ved-
kommende eiendom som kommunale skatter av fast eiendom.
Dog skal ikke bestemmelsene i lov om tvangsfullbyrdelse
§ 110 gjelde for denne avgift. Panteretten tapes så vel når
utpantning og tinglysning derav ikke finner sted innen et
halvt år fra forfallsdag, som når tvangsauksjon ikke er be-
gjært eller forretningen ikke er fremmet efter forskriftene i
lov om pantesikkerhet for og inndrivelse av skatter og andre
avgifter av fast eiendom av 3 juli 1914 § 1, annet ledd.

§ 3. Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar
og bekrefter samme som lov, under rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 8 juni 1928.

Under Hans Majestet Kongens fravær utenfor riket.

OLAV.

(L. S.).

Joh. Ludw. Mowinkel.

N. F. Leganger.

Kronprinsregentens resolusjon, hvorved bestemmes at 8 juni.
foranstående lov av 8 juni 1928 nr. 1 trer i kraft fra 1 juli 1928.

Lov om postvesenet.

8 juni.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Nr. 2.

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 21 mai
1928 sålydende:

Takster og avgifter.

§ 1. Den almindelige porto for brev, brevkort og blade
(tidender og tidsskrifter) fastsettes av Stortinget. For øvrig
bestemmes postvesenets takster og avgifter av Kongen eller
den han bemyndiger.

Avsenderen av en postforsendelse er ansvarlig for beta-
ling av påhvilende porto og avgifter, hvis postvesenet frem-
setter krav derom innen et år efter innleveringen. Beløpene
kan inndrives ved utpantning.

Portofrihet og tjenestemerker.

§ 2. Portofrihet gjelder bare for postvesenets egne tjene-
stesaker.

8 juni. For statens og kommunenes postforsendelser kan der anvendes tjenestemerker. Kongen eller den han bemyndiger, bestemmer i hvilken utstrekning tjenestemerker skal utferdiges samt hvem som har rett til å benytte sådanne. Tjenestemerker kan dog ikke anvendes for:

1. Postforsendelser fra stats- eller kommunale innretninger av inntektsbringende eller erhvervsmessig art.
2. Postforsendelser fra personer som i sin stilling har offentlig korrespondanse bare for enkelte sakers vedkommende samt dessuten institusjoner som utligner kontingent til støtte for sin virksomhet.
3. Verdibrev, rekommanderte forsendelser og pakker.
4. Lokalpostforsendelser i by hvor ombæring finner sted. Med hvilke begrensninger tjenestemerker skal kunne benyttes for lokalpostforsendelser i landdistrikter, hvor ombæring finner sted, bestemmes av Kongen eller den han bemyndiger.

Hvorvidt og i hvilken utstrekning tjenestemerker for kommunenes post blir å godtgjøre av statskassen, bestemmes av Stortinget.

Postvesenets enerett.

§ 3. Postvesenet har enerett til regelmessig og mot vederlag å motta til utlevering eller befordre innen riket og til å befordre mellom Norge og utlandet:

- 1) lukkede brev,
- 2) kort med skriftlige eller med skrift utfylte trykte meddelelser.

Kongen eller den han bemyndiger, kan gjøre undtagelse fra denne bestemmelse, når særlige forhold gjør det ønskelig.

§ 4. Det er forbudt uten postvesenets mellemkomst å la befordre de i foregående paragraf nevnte postsaker med samferdselsmiddel som går i regelmessig fart innen riket eller mellom Norge og utlandet, medmindre de er utstyrt med postvesenets frakeringsmerker overensstemmende med dettes almindelige takster. Merkenes skal på betryggende måte kasseres av den som mottar forsendelsen til befordring; avtrykk av frankeringsmaskiner kasseres dog ikke.

Forbudet gjelder dog ikke forsendelser i tjenstlige anliggender mellom vedkommende samferdselsmiddels styre og dets tjenestemenn eller mellom tjenestemennene innbyrdes.

Kongen eller den han bemyndiger, kan forby dannelselse eller oprettholdelse av sammenslutninger til privat besørgelse av deltagerne eller andres forsendelser av den foran nevnte art.

Kongen eller den han bemyndiger, kan utferdige forbud mot eller treffe andre nødvendige forføininger til å hindre at personer og firmaer som bor her i landet, gjør bruk av et fremmed lands postvesen til besørgelse av sine lukkede eller åpne brevpostforsendelser i nogen større mengde til adressater i Norge.

8 juni.
Nr. 2.

Ekspropriasjonsbestemmelser.

§ 5. Enhver som er i besiddelse av transportmidler, er pliktig til mot erstatning å stille dem til postvesenets rådighet, dersom de måtte trenge til hjelp til postførslen.

Likeledes plikter eier eller besidder av grunneiendom mot erstatning å gi postvesenet adkomst over eiendommen i den utstrekning det trenge til postførslen.

Postvesenet kan kreve rådighet over tingene eller adkomst over eiendommen straks, selv om erstatningen ikke er bestemt.

I mangel av mindelig overenskomst fastsettes erstatningen ved skjønn.

§ 6. Norsk skib og luftfartøi er på forlangende av postvesenet og efter dettes nærmere bestemmelse pliktig til å medta postsaker og avlevere dem på anløpsstedene så vel i innen- som i utenriks fart.

Erstatningen fastsettes i mangel av mindelig overenskomst ved skjønn.

§ 7. Kongen kan bestemme avgitt mot erstatning fornøden grunneiendom, bebygget eller ubebygget, til anlegg eller utvidelse av bygning for postvesenet.

I mangel av mindelig overenskomst fastsettes erstatningen ved skjønn.

Posthemmeligheten.

§ 8. Postvesenets tjenestemenn må ikke gi uvedkommende underretning om andres benyttelse av posten eller leilighet til selv å skaffe sig sådan underretning. Hvad der gjennom postforsendelsene måtte komme til deres kunnskap, er de pliktige til å fortie for uvedkommende.

Tillatelse til å avlegge vidnesbyrd i henhold til tvistemålsloven av 13 august 1915 § 204, 2 og straffeprosesslovens § 180, 2 kan gis av Poststyret.

Postvesenets adgang til å undersøke innholdet av postsaker.

§ 9. Er det begrunnet mistanke om at en postførsel ikke er forsvarlig innpakket eller at den inneholder ting som det er forbudt å innlevere i posten, kan det avsen-

8 juni. dende eller mottagende poststed forlange å åpne og under-
 Nr. 2. søke forsendelsen i nærvær av avsender eller mottager. Inn-
 rømmes et sådant forlangende ikke, kan postvesenet nekte å
 motta eller utlevere forsendelsen og kan i tilfelle behandle
 den som ubesørgelig.

§ 10. I den utstrekning det er nødvendig for å komme
 til kunnskap om hvem der er avsender eller mottager av en
 ubesørgelig postforsendelse, kan Poststyret la den åpne og
 undersøke. Det påligger vedkommende tjenestemenn taushets-
 plikt, se § 8.

Postvesenets rådighet over ubesørgelige postsaker.

§ 11. Postsaker som ikke kan besørjes til adressaten
 eller leveres tilbake til avsenderen, kan, efter å være bekjent-
 gjort på den måte Poststyret bestemmer, tilintetgjøres eller
 selges til fordel for postvesenet. Nettoutbyttet av salget kan
 efter bestemmelse av Poststyret betales til den som melder sig
 innen et år efterat salget har funnet sted, og godtgjør å ha
 billig krav på beløpet.

Avsenderens rådighetsrett.

§ 12. Så lenge en postforsendelse er i postvesenets verge,
 har avsenderen rett til å råde over den.

Verdiforsendelser.

§ 13. Penger må ikke legges i postforsendelser uten at
 verdien angis. Det samme gjelder frimerker og tjenestemerker
 til større verdi enn 5 kroner.

Dog kan Kongen eller den han bemyndiger bestemme at
 penger, frimerker og tjenestemerker inntil et bestemt beløp
 skal kunne legges i rekommanderte forsendelser uten angi-
 velse av verdien, når de regler som gjelder for omslag og for-
 segling av verdibrev iakttas.

Det er forbudt å angi en postforsendelse til høiere verdi
 enn den virkelige.

Erstatningsregler.

§ 14. Er en rekommandert forsendelse kommet bort mens
 den var i postvesenets verge, gir postvesenet erstatning til et
 beløp som Kongen eller den han bemyndiger, bestemmer.

Er innholdet helt eller delvis gått tapt eller skadet og for-
 sendelsen har vært forsynt med omslag og forsegling som
 for verdiforsendelser bestemt, erstatter postvesenet tapet eller
 skaden, dog ikke utover det beløp som erstattes for hel
 bortkomst.

§ 15. Er en pakke uten angitt verdi kommet bort, er den skadet, eller er innholdet helt eller delvis gått tapt mens den var i postvesenets verge, erstatte postvesenet tapet eller skaden. 8 juni. Nr. 2.

Kongen eller den han bemyndiger, kan dog bestemme at erstatningen skal begrenses til bestemte beløp. Utover disse yder da postvesenet ikke erstatning medmindre det bevises at tapet eller skaden skyldes grov uaktsomhet fra postvesenets side.

§ 16. Er en postforsendelse med angitt verdi kommet bort, erstatte postvesenet den angitte verdi, medmindre det godtgjør at denne er for høit angitt. I så fall erstattes tapet. Er forsendelsen skadet eller er innholdet helt eller delvis gått tapt, erstatte postvesenet tapet eller skaden, dog ikke utover det beløp som erstattes for hel bortkomst.

Har innholdet ikke vært eftertellet ved avsendelsespoststedet, erstattes dog det manglende bare dersom forsendelsen fremkommer således beskadiget på omslag eller segl, at det manglende verdiinnhold kan være kommet ut.

§ 17. For et innbetalt postanvisnings-, postkreditiv-, postopkravs- eller postinkassasjonsbeløp er postvesenet ansvarlig.

§ 18. Kommer en postopkravsforsendelse bort, eller skades den mens den er i postvesenets verge, betaler postvesenet erstatning som for lignende forsendelse uten postopkrav.

Har postvesenet levert ut forsendelsen uten å motta opkravsbetøpet, erstatte postvesenet det derved opståtte tap. Erstatningen kan dog ikke være høiere enn opkravsbetøpet.

§ 19. Når postvesenet betaler erstatning for en bortkomst eller helt ødelagt pakke eller verdiforsendelse, erstattes også den betalte porto. Rekommandasjons- og assuranceavgift erstattes ikke.

§ 20. Erstatning betales ikke:

- 1) når skaden eller den uriktige utlevering eller utbetaling skyldes avsender eller mottager, eller skaden har sin grunn i innholdets beskaffenhet, eller forsendelsen ikke har vært innpakket overensstemmende med gjeldende regler,
- 2) når forsendelsen har inneholdt saker som er undtatt fra postførsel,
- 3) når de særlige bestemmelser som er gitt med hensyn til forsendelsesmåten, ikke er iaktatt,
- 4) når forsendelsen svikaktig er angitt til en høiere verdi enn den virkelige.

§ 21. For andre postsaker enn i paragrafene 14—18 nevnt gis ingen erstatning.

8 juni. § 22. Postvesenet gir ikke erstatning for følger av for-
Nr. 2. sinkelse eller feilsending.

Den erstatning som postvesenet i henhold til paragrafene 14—16 betaler, omfatter bare den bortkomne tings verdi eller den verdiforringelse den skadede forsendelse har lidt, beregnet etter omsetningsverdien ved innleveringen.

Annen erstatning for følger av bortkomst eller beskadigelse gir postvesenet ikke.

§ 23. Erstatningsbeløpet utbetales til avsenderen. Når forsendelsen er utlevert til adressaten, eller avsenderen ikke finnes, kan det dog utbetales til adressaten.

§ 24. Postvesenets erstatningsplikt bortfaller, når krav ikke er fremsatt for postvesenet innen 1 år etter forsendelsens innlevering eller beløpets innbetaling.

Reglementariske bestemmelser.

§ 25. Kongen eller den han bemyndiger, fastsetter de bestemmelser som er nødvendige for å utfylle denne lov.

Likeledes kan Kongen eller den han bemyndiger, treffe bestemmelse om at visse saker skal være undtatt fra postførsel.

Overenskomster med utlandet.

§ 26. Kongen eller den han bemyndiger, kan for såvidt angår postforsendelser mellom Norge og utlandet foreta de modifikasjoner i foranstående bestemmelser som påkreves i medfør av postoverenskomster mellom Norge og fremmede land.

Straffebestemmelser.

§ 27. Hvis ikke strengere straffebestemmelser kommer til anvendelse, straffes med bøter

- 1) den som innleverer til postførsel saker som er undtatt fra postførsel, eller som medvirker dertil,
- 2) den som krenker postvesenets enerett til postførsel etter nærværende lovs §§ 3 og 4, eller som medvirker dertil,
- 3) den som undlater å etterkomme krav, som stilles av postvesenet i henhold til nærværende lovs § 6,
- 4) den som innleverer til postførsel forsendelse som inneholder penger, frimerker eller tjenestemerker til verdi av over 5 kroner uten å angi verdien, eller rekommandert forsendelse som inneholder penger, tjenestemerker eller frimerker til høiere verdi enn tillatt i sådanne forsendelser, eller som medvirker dertil, jfr. § 13.
- 5) den som svikaktig angir en postforsendelse til høiere verdi enn den virkelige, eller som medvirker dertil,

- 6) den som uberettiget benytter tjenestemerker til postfor- 8 juni.
sendelser som ikke kan frigjøres med sådanne, eller som Nr. 2.
medvirker dertil,
7) den som benytter tidligere brukte frankeringsmerker til
frigjøring av postforsendelse, eller som medvirker dertil.

Lovens ikrafttreden.

§ 28. Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen be-
stemmer.

Fra samme tid opheves lov om postvesenet av 12 mai 1888
med tilleggslover av 6 juli 1892, 9 juni 1903, 11 juni 1906, 19
juli 1912, 18 juli 1913, 16 juli 1920, og 26 juni 1925, § 30 i
lov om rettergangsordningens ikrafttreden av 14 august 1918
samt enhver annen bestemmelse som strider mot denne lov.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar
og bekrefter samme som lov, under rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 8 juni 1928.

Under Hans Majestet Kongens fravær utenfor riket.

OLAV.

(L. S.).

Joh. Ludw. Mowinckel.

N. F. Leganger.

Lov om forandring i lov av 8 august 1908 8 juni.
om vernskogens bevarelse og mot skogens Nr. 3.
ødeleggelse m. v. samt i lov av 7 juni 1916 om
tillegg til lov om vernskogens bevarelse og
mot skogens ødeleggelse m. v. av 8 august
1908.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 31 mai
1928 sålydende:

I.

I lov av 8 august 1908 om vernskogens bevarelse og mot
skogens ødeleggelse m. v. skal følgende paragrafer lyde så-
ledes:

§ 9. Til opsyn med overholdelse av de i henhold til
denne lov istandbragte vedtekter har vedkommende formenn
og representanter eller i tilfelle det i § 12 omhandlede skog-
råd å ansette en eller flere duelige og pålitelige menn, for
hvilke der utferdiges en instruks. Med skogstyrets samtykke
kan ansettelse av opsynsmenn midlertidig undlates.

Opsynsmennene lønnes av kommunen eller vedkommende
sogn. Dog skal halvdelen av deres lønn utredes av statskas-

8 juni. sen, så lenge skogstyret finner ordningen med opsynet tilfreds-
 Nr. 3. stillende. Finner skogstyret ordningen med opsynet utilfreds-
 stillende, kan skogstyret midlertidig ansette det fornødne an-
 tall pålitelige opsynsmenn, hvis lønn foreløbig utredes av
 statskassen, som av vedkommende kommune eller sogn refun-
 deres halvdelen av lønnen; kommunens eller sognets bidrag
 til avlønningen skal dog i så fall ikke under nogen omsten-
 dighet kunne andra til mer enn kr. 500,00 årlig.

De av statens skogfunksjonærer eller fylkenes skogfunk-
 sjonærer som skogstyret bestemmer, har efter pålegg av
 dette og efter nærmere instruks fra samme å føre overopsyn
 med opsynsmennene og med overholdelsen av vedtektene, å
 gi opsynsmennene fornødent pålegg samt å yde dem fornøden
 faglig veiledning og støtte.

Såfremt der for et herred eller sogn tross henstilling fra
 skogstyret ikke blir vedtatt vedtekter, som skogstyret finner
 tilfredsstillende, eller tilfredsstillende endringer i bestående
 vedtekter, kan Kongen efterat herredsstyrets og fylkesskog-
 selskapets uttalelse er innhentet, fastsette vedtekter eller fast-
 sette endringer i gjeldende vedtekter.

§ 12. I vedtekter, istandbragt i henhold til denne lov, kan
 anordnes et skogråd for herredet. Skogrådet velges av her-
 redsstyret og skal bestå av 5 av herredets innvånere, hvorav
 minst 3 skal være eiere av skog eller matrikulert jord med
 skogbevokset utmark innen herredet. På lignende måte vel-
 ges 5 varamenn.

På tilsvarende måte kan av sognestyret anordnes og vel-
 ges skogråd for enkelt sogn.

Skogrådet har å påse vedtektenes gjennomførelse og over-
 holdelse og å treffe de dertil nødvendige foranstaltninger efter
 nærmere i vedtektene angitte regler.

Skogstyret kan pålegge skogrådet å føre protokoll over
 skogrådets beslutninger og å avgi beretning om virksomheten
 på den måte, som skogstyret bestemmer.

II.

I lov av 7 juni 1916 om tillegg til lov om vernskogens
 bevarelse og mot skogens ødeleggelse m. v. av 8 august 1908
 skal følgende paragrafer lyde således:

§ 4. Den som i henhold til § 2 har rett til å utføre blink-
 ning, har ved enhver hugst rett til å kreve gjensatt de nød-
 vendige le- og frøtrær. Disse skal merkes på en særskilt
 måte og må ikke skades eller fjernes uten samtykke av en av
 de foran nevnte tjenestemenn.

§ 7. Finner skogstyret, hvorved i denne lov forstås det
 departement som skogvesenet hører under, ordningen av op-

synet med lovens overholdelse utilfredsstillende, kan det 8 juni.
midlertidig ansette det fornødne antall pålitelige opsynsmenn, Nr. 3.
hvis lønn foreløbig utredes av statskassen, som av vedkom-
mende kommune refunderes halvdelens av lønnen. Kommu-
nens bidrag til lønnen skal dog i så fall ikke under noen
omstendighet kunne andra til mer enn kr. 500,00 årlig.

De av statens skogfunksjonærer eller fylkenes skogfunk-
sjonærer som skogstyret bestemmer, har efter pålegg av dette
og efter nærmere instruks fra samme å føre overopsyn med
opsynsmennene og med lovens overholdelse, å gi opsynsmen-
nene fornødne pålegg samt å yde dem fornøden faglig veiled-
ning og støtte.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar
og bekrefter samme som lov, under rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 8 juni 1928.

Under Hans Majestet Kongens fravær utenfor riket.

OLAV.

(L. S.).

Joh. Ludw. Mowinkel.

N. F. Leganger.

Lov om måling av fartøier m. v.

8 juni.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Nr. 4.

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 31 mai
1928 sålydende:

§ 1. Regler for måling av fartøier og bestemmelse av
deres drektighet gis av Kongen. Det samme gjelder bestem-
melser om fartøiers måleplikt.

§ 2. Utenlandske fartøier, som skal svare avgift efter
drektighet her i riket, er undergitt samme målingsplikt og
samme måleregler som norske fartøier, medmindre der av
Tolldepartementet er truffet bestemmelse om, at deres nasjo-
nale målebrev skal anerkjennes, og sådant målebrev frem-
legges.

Tolldepartementet kan for enkelte tilfelle fritta måleplik-
tige utenlandske fartøier for måling.

§ 3. På grunnlag av den foretatte måling utferdiges
målebrev for vedkommende fartøi. Målebrevet, som alltid må
medfølge fartøiet, skal angi dettes hjemsted, kjenningsbeteg-
nelser samt brutto- og nettodrektighet.

Kongen eller den han bemyndiger dertil, treffer bestem-
melse om målebrevets innhold for øvrig og om dets avfat-
ning samt om merking av fartøiet til dettes identifisering.

§ 4. Kongen eller den han bemyndiger dertil, treffer be-

8 juni. stemmelse om målingens iverksettelse og om kontroll av målingsforretningene samt om utferdigelse av målebrev.

Nr. 4. § 5. Den, som her i riket bygger eller lar bygge målepliktig fartøi, skal skriftlig meddele dette til vedkommende målingsmyndighet, såsnart byggearbeidet er påbegynt.

Når et fartøi skal måles, har reder, fører eller bygger å inngi til målingsmyndigheten målingsanmeldelse. Anmeldelsen skal være avfattet således og ledsaget av sådanne tegninger og opplysninger, som Kongen eller den han bemyndiger dertil, bestemmer.

§ 6. Såfremt målepliktig fartøi bygges for norsk regning i utlandet, og det ønskes målt av utsendte norske målere, forinnen det avleveres, skal meddelelse herom tilstilles vedkommende målingsmyndighet, såsnart byggearbeidet er påbegynt, med opplysning om, når fartøiet kan ventes å være ferdig til måling.

Blir efter søknad norsk fartøi målt i utlandet av norske målere, plikter ansøkeren å utrede sådan godtgjørelse for de hermed forbundne utgifter, som bestemmes av Kongen eller den han bemyndiger dertil.

Angående målingsanmeldelse gjelder hvad derom i § 5 er foreskrevet.

§ 7. Såfremt norsk fartøi, for hvilket der er utferdiget eller skal utferdiges målebrev, ved ombygning eller på annen måte undergår sådan forandring, efterat måling har funnet sted, at dets drektighet kan tenkes øket, plikter dets reder, fører eller bygger straks å anmelde forandringen til vedkommende målingsmyndighet, forat fartøiet i fornødent fall kan bli undergitt ny måling, og nytt målebrev i tilfelle bli utferdiget.

Samme anmeldelsesplikt påhviler i tilsvarende tilfelle fører av utenlandsk fartøi, for hvilket er utferdiget eller skal utferdiges målebrev efter norsk måling, eller hvis nasjonale målebrev anerkjennes her i landet, såfremt fartøiet ved ankomst til norsk havn skal svare avgift efter drektighet.

§ 8. Ethvert fartøis reder eller fører plikter når som helst å la fartøiet måle på forlangende av tollopsynet eller de særlige målingsmyndigheter.

Ny måling av tidligere målt norsk fartøi skal alltid finne sted på forlangende av dets reder eller fører, såfremt fartøiet er målepliktig.

§ 9. Nytt målebrev skal utferdiges for fartøi, som er forsynt med målebrev, såfremt dets drektighet ved ny måling finnes å være forandret.

Det samme gjelder, såfremt norsk fartøi forandrer navn. I dette tilfelle skal ny måling finne sted, forinnen nytt måle-

brev utferdiges, medmindre det finnes godtgjort, at der med 8 juni.
fartøiet ikke er foretatt nogen forandring, som har indfly- Nr. 4.
delse på drektigheten eller de i målebrevet anførte opgaver
vedkommende denne.

Såfremt norsk fartøi alene veksler reder eller fører, kan
anførsel herom påføres målebrevet.

§ 10. Såfremt der foretas måling av fartøi, hjemmehø-
rende i annet land, hvis nasjonale målebrev anerkjennes her
i riket, og det derunder viser sig, at fartøiets drektighet er
større enn i dets nasjonale målebrev anført, innberettes saken
straks til Tolldepartementet, som bestemmer, hvorledes det for
tilfelle skal forholdes.

§ 11. Der betales et målingsgebyr til statskassen av
20 øre for hver hele tonn av fartøiets nettodrektighet, såfremt
ved utferdigelse av nytt målebrev det eldre målebrev ikke fore-
vises, eller reder eller fører har unddratt målepliktig fartøi
for måling, eller nogen av dem har forlangt ny måling av far-
tøiet, og forskjellen mellem den ved denne måling funne netto-
drektighet og fartøiets tidligere målte nettodrektighet er under
2 procent. I siste tilfelle blir dog ikke å betale noget gebyr,
såfremt den nye måling foregår, fordi fartøiet er ombygget
eller forandret, og pliktig anmeldelse herom er gjort til må-
lingsmyndigheten. Også i andre tilfelle kan Tolldepartemen-
tet på grunn av særlige omstendigheter frafalle målingsgebyr.

Blir efter forlangende målingen utført utenfor den av
Tolldepartementet fastsatte arbeidstid, betales overtidsgodt-
gjørelse til vedkommende målere efter departementets nær-
mere bestemmelse.

§ 12. Ved måling utenfor bosted tilkommer målerne
skyss- og kostgodtgjørelse i overensstemmelse med de for
offentlige tjenestemenn gjeldende forskrifter. Nevnte godtgjø-
relse betales av den, som har forlangt målingen eller gitt for-
anledning til den.

§ 13. Fartøier, som ikke er målepliktige, kan ikke for-
langes målt eller tildelt målebrev.

§ 14. Rum i fartøi, for hvilket der ved målingen er gjort
fradrag i bruttodrektigheten, eller som er utelatt fra denne,
må ikke benyttes i strid med de for sådanne fradrag eller ute-
latelser fastsatte betingelser.

§ 15. Reder eller fører av fartøi, som pliktes målt, skal
snarest mulig sørge for, at måling finner sted.

Såfremt fartøiet ikke beror ved eller bringes til tollsted,
kan målingen foretas på det sted, hvor fartøiet forefinnes.

Ved enhver måling av fartøi skal reder, fører eller byg-
ger dra omsorg for, at målerne lettes mest mulig i sitt arbeide,
at fornøden assistanse stilles til deres rådighet, og at de er-

8 juni. holder alle opplysninger vedkommende fartøiet, som de til Nr. 4. målingens riktige utførelse finner påkrevet.

Foranstående bestemmelser gjelder også fartøier, som måles i utlandet, i den utstrekning de på disse er anvendelige.

§ 16. Reder, fører eller bygger, som gjør sig skyldig i overtredelse av denne lov eller de i henhold til loven utfordede forskrifter, straffes med bøter.

Overtredelsene behandles som overtredelser av toll-lovgivningen.

§ 17. Hvor forpliktelser eller rettigheter i lover, kongelige resolusjoner eller andre av offentlig myndighet gitte bestemmelser er fastsatt efter fartøiers drektighet i kommerselster, blir en kommerselst å regne for 2,1 registertonn.

§ 18. Såfremt der gjøres forandring i reglene for måling av fartøier og bestemmelse av deres drektighet, treffer Toll-departementet avgjørelse om, hvorvidt og i tilfelle i hvilken utstrekning tidligere målte fartøier skal måles påny og tildeles nye målebrev, samt innen hvilken tid dette skal skje.

§ 19. Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

Fra samme tid opheves lov om fartøiers måling av 31 mai 1873 og lov inneholdende forandringer i nevnte lov av 17 april 1875.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 8 juni 1928.

Under Hans Majestet Kongens fravær utenfor riket.

OLAV.
(L. S.).

Joh. Ludw. Mowinckel.

N. F. Leganger.

8 juni. **Kongelig kunngjørelse om skatt til statskassen av fortæring på bevertningssteder for budgett-terminen 1 juli 1928—30 juni 1929.**

Vi HAAKON, Norges Konge, gjør ytterlig:

Stortinget har under 24 mai 1928 fattet følgende beslutning:

For budgett-terminen fra 1 juli 1928 til 30 juni 1929 erlegges der til statskassen skatt av fortæring på bevertningssteder i overensstemmelse med lov av 18 mars 1925.

Skatten erlegges med 10 pct. av fortæringens kostende og beregnes av $\frac{10}{11}$ av den samlede omsetnings beløp.

I omsetningens beløp medregnes skatten enten denne

er innbefattet i prisen (som forhøielse) eller er særskilt op- 8 juni.
krevet eller opført i utstedte regninger.

Denne Stortingets beslutning bringes herved i utøvelse.

Gitt på Oslo slott den 8 juni 1928.

Under rikets segl.

Under Hans Majestet Kongens fravær utenfor riket.

OLAV

(L. S.)

Joh. Ludw. Mowinckel.

N. F. Leganger.

Kongelig kunngjørelse om erleggelse av en ekstraordinær skatt til staten av formue for budgett-terminen 1928—29 i henhold til Stortingets beslutning av 24 mai 1928. 8 juni.

Vi HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har den 24 mai 1928 fattet følgende beslutning:

Om erleggelse av en ekstraordinær skatt til staten av formue for budgетtterminen 1928—29.

§ 1. For budgett-terminen 1928—29 erlegges en ekstraordinær skatt til staten av formue efter følgende regler:

a. Personer (boer), som er skattepliktige efter lov om utskrivning av en ekstraordinær skatt til staten av formue av 28 juli 1921 § 3 bokstav a og c, samt personer, som er skattepliktige efter samme paragrafs bokstav b, erlegger:

Av de første	kr.	125 000,00	intet.
— næste	>	75 000,00	0,4 pct.
—	>	100 000,00	0,5 >
—	>	100 000,00	0,6 >
—	>	200 000,00	0,7 >
—	>	200 000,00	0,8 >
—	>	200 000,00	0,9 >
—	>	250 000,00	1,0 >
—	>	250 000,00	1,1 >
—	>	500 000,00	1,2 >
—	>	1 000 000,00	1,3 >
—	>	2 000 000,00	1,4 >
—	>	2 000 000,00	1,5 >
—	>	3 000 000,00	1,75 >
—	>	5 000 000,00	2,0 >
—	>	5 000 000,00	2,25 >
—	>	5 000 000,00	2,5 >
—	>	5 000 000,00	2,75 >
Av det overskytende beløp			3,0 >

- 8 juni. b. Utenlandske selskaper og innretninger, som er skattepliktige efter lov om utskrivning av en ekstraordinær skatt til staten av formue av 28 juli 1921 § 3 bokstav b, erlegger 0,5 pct. av formuens samlede beløp.

Skatt ilignes kun, forsåvidt skattebeløpet for den enkelte skattepliktige utgjør minst kr. 4,00. Omberegning av skatt efter avgjørelse av ankenevnden (lov av 28 juli 1921 § 19) finner alene sted, når avgjørelsen for den enkelte skattepliktige bevirker en forandring i skatten på minst kr. 10,00.

§ 2. For øvrig kommer til anvendelse bestemmelsene i skattelovene for landet og for byene av 18 august 1911 med tilleggslover samt i lov av 28 juli 1921 om utskrivning av en ekstraordinær skatt til staten av formue med tilleggslover av 20 juni 1924 samt av 12 februar og 3 juli 1926.

§ 3. Denne skattebeslutning trer i kraft straks.

Denne Stortingets beslutning bringes herved i utøvelse.

Gitt på Oslo slott den 8 juni 1928.

Under rikets segl.

Under Hans Majestet Kongens fravær utenfor riket.

OLAV.

(L. S).

Joh. Ludw. Mowinckel.

N. F. Leganger.

- 8 juni. **Kronprinsregentens resolusjon**, hvorved i henhold til § 11, jfr. § 4, i lov om sundhetskommisjoner m. v. av 16 mai 1860 meddeles approbasjon på vedtak av herredstyret for Sør-Frøya herred, Sør-Trøndelag fylke, i møte 19 november 1927 om helseforskrifter for Titran fiskevær, dog med et par endringer.

Helseforskriftene er sålydende:

§ 1. Soverum skal ha et innhold av minst 4 m.³ pr. mann. Eieren har å opmåle rummene og angi det største tillatte antall losjerende ved f. eks. å male over døren: Inntil mann.

§ 2. I hvert rum skal der være minst 1 slagvindu med hengsler og kroker i orden; hvor der kokes, skal der dessuten være en trekkpipe. Helserådet kan hvor det måtte anses påkrevet påby anbragt ventilasjonsanordning.

§ 3. Losjirummene skal være fullstendig rengjort til hver søndag. Hovedsmann eller eldste fisker er ansvarlig for at så skjer. Før og efter hvert fiske skal rummene rengjøres ved vaskning av gulv, vegger, tak og sengesteder.

§ 4. Til hvert hus skal der være privet; dette skal 8 juni.
tømmes når det er $\frac{3}{4}$ fullt eller så ofte som helserådet eller
opsynet bestemmer.

§ 5. Foranstående bestemmelser gjelder alle losjirum
hvor folk som deltar i fiskeribedriften mottas under fiske,
og likeledes på losjifartøier i den utstrekning bestemmelsene
her kan anvendes.

§ 6. Fiskeavfall og annet avfall som ikke nyttes, styr-
tes, hvor dette er tillatt, i sjøen nedenfor almindelig flomål,
eller legges på steder som bestemmes av helserådet eller op-
synet, efterat grunneieren har hatt anledning til å uttale sig
derom. På sistnevnte måte anbringes også fiskeavfall som
aktes nyttet til guano eller lignende, når dets anbringelse
i eller i nærheten av bebodd hus er sundhetsfarlig eller ge-
nerende.

§ 7. Huller, hvor vann eller urenslighet lett kan samles
til fare for den almindelige sundhet, skal av grunnens eier
fylles ut og fuktigheten så vidt mulig avledes når dette for-
langes av helserådet.

§ 8. I brønner eller på steder hvor drikkevann tas,
må ikke foregå vask eller noget annet som kan forurense
vannet. Til vannhentning må brukes rene kar og bøtter.
Det er forbudt å spytte eller foreta uttømmelser ved eller
i nærheten av brønner og steder hvorfra drikkevann tas.

§ 9. Losjirummenes eiere er ansvarlig for at § 3 siste
ledd og § 4 overholdes; i tilfelle av forsømmelse kan helse-
rådet sørge for at rengjøring eller privettømming blir fore-
tatt for eierens regning.

§ 10. De avgjørelser som efter foranstående er tillagt
helserrådet, kan foreløbig treffes av helserrådets ordfører eller
en av helserrådet dertil bemyndiget person i tilfelle som
ikke tåler utsettelse. Så snart anledning gis, blir de å fore-
legge det samlede helserråd til godkjennelse.

§ 11. Overtredelse av disse forskrifter straffes efter
straffelovens § 357 med bøter fra 1—5000 kroner eller
med fengsel inntil 3 måneder.

§ 12. Når særlige forhold gjør det påkrevet, kan helse-
rådet tilstede avvikelse fra disse forskrifter.

§ 13. Et trykt eksemplar av disse forskrifter skal
slåes op på et iøinefallende sted i hvert losjirum.

Kronprinsregentens resolusjon, hvorved i medhold av 8 juni.

§ 44, tredje ledd i lov om laks- og sjørrettfiskeriene m. v.
av 8 april 1905 bestemmes at **Logelven** ovenfor «Rei-

8 juni. steinen» i Laudal herred og Songelven ovenfor Hedde-lands broer i Øyslebø herred, begge i Vest-Agder fylke, skal betraktes som vassdrag, hvori laks ikke går op.

Nærværende resolusjon trer i kraft straks.

Utgiver: Byråchef M. Hofgaard.

Grøndahl & Søn boktrykkeri. Oslo.